CHE GENÇLİĞE SESLENİYOR

TÜSTAV

DEVRİMCİ
Yurtsever
GENÇLİK
Yayınları

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

TÜSTAV

Yönetim yeri: 899 Sk. No: 608 Hisar İşhanı, İzmir

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

Belge Dizisi : 2

Bu broşür «Editorial De Ciencias Sociales» (Havana) Yayınevi tarafından 1977'de «Che Speaks to the Youth» adıyla yayınlanan kitabının İngilizcesi temel alınarak Fransızca kontrollu olarak çevrilmiştir.

TÜSTAV

Birinci Baskı :
Mayıs 1979

Dizgi : **Özal Matbaası**
Baskı : **Son Akın Matbaası**

11A/7194

Che Gençliğe Sesleniyor

TÜSTAV

Çeviren:
Kemal Güzelsu

Eğer, devrimci savaşçılarımızın, üyelerimizin, insanlarımızın nasıl olması gerektiğini söyleyecek olursak, hiç duraksamadan şunu söylememiz gerekir: Che gibi olsunlar!

Eğer, gelecek kuşakların insanının nasıl olacağını dile getirmek istersek, şunu söylemeliyiz:. Che gibi olsunlar!

Eğer, çocuklarımızı nasıl eğiteceğimizi söylemek istersek, şunu söyleyebiliriz: Che ruhuyla eğitilsinler!

Eğer, bir insan örneği, bu zamanda yaşamayan, geleceğe ait olan bir insan örneği istiyorsak, tüm kalbimle söylüyorum, bu örnek, bu kusursuz davranışı, tavrı ve eylemleriyle Che'dir.

Eğer, oğullarımızın nasıl olmasını arzuladığımızı dile getirmek istiyorsak, ateşli devrimciler olarak, tüm kalbimizle şunu söylemeliyiz: Che gibi olmalarını istiyoruz!

(18 Ekim 1967'de, Komutan Ernesto Che Guevera'nın anısına düzenlenen büyük gecede Fidel Kastro'nun yaptığı konuşmadan)

Gençlik, çalışmamızın temel taşıdır, umutlarımızı ona bağlıyor ve onu, bayrağı elimizden devralması için hazırlıyoruz.

(Küba'da Sosyalizm ve İnsan'dan, Che)

TÜSTAV

Yayımcının Notu :

Bu seçmeler, Che'nin yazılarından ve konuşmalarından, özellikle —kitabın başlığının da açıkladığı gibi— gençlik ve öğrencilerle doğrudan ilgili konulardan derlenmiştir. Bu kitaptaki seçmeler, Küba devşriminin utkusunun ilk dönemlerinden ve onun etkilerinin [duyulduğu] ilk yıllardan, Latin Amerika toprağındaki son devrimci savaşına doğru yola çıkmasından kısa bir süre öncesine dek, Che tarafından yazılan yazıları ele almaktadır.

Che'nin, Küba'da devrimci kuşakların eğitilip yetiştirilmesinde devrimci erdemlere örnek olduğunu herkes bilir. Che, gençliği; «umudumuzu bağladığımız» ve «bayrağı elimizden devralması için hazırladığımız», «çalışmamızın temel taşı» kabul eder.

Ordunun eğitim bölümünün yöneticisi olarak çalışan Che, Fidel ve halkımızın diğer liderlerinin yanı sıra, Küba gençliğinin gelecekteki politik öncü örgütünün çekirdeğinin örgütlenmesine başlıca katkıda bulundu ve genç insanlarla sık sık

biraraya geldi. Gençlerle tartışmayı «çok önemli bir görev» saydı. Resmi, Julio Antonio Mella ve Camilo Cienfuegos'un resimlerinin yanında, saflarında gençliğin öncülerinin savaştığı Genç Komünistler Birliği (UJC)'nin ambleminde yer alır.

Gençlik için zengin dersler içeren sözlerinin hemen hemen hepsi, proletarya enternasyonalizmi üzerinedir. Sözleri, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali dolayısıyla, Küba'da biraraya gelen dünya gençliğinin militan kardeşlik ilkelerinin simgeleri olarak ilgi çekecektir.

Bu yapıtın içerdiği seçme yazılar, «Casa de Las Americas» tarafından 1970' de yayınlanan «Coleccion Nuestra America»nın iki cildinde tümüyle kronolojik bir düzenlemeyle yeralan toplu yazılardan alınmıştır.

Kitaba, Havana'da yayınlanan «İnternational Politics» dergisinin 3. sayısında yer alan Che'nin yaşamı üzerine bir kronoloji de eklenmiştir.

I.

Küba'yı devrimci utkuya götüren süreç üzerine Amerika ve dünya gençliğina rapor.

(Birinci Latin Amerika Gençlik Kongresi'ndeki konuşmadan, 28 Temmuz 1960)

TÜSTAV

Birinci Latin Amerika Gençlik Kongresine

Latin Amerika ve tüm dünyadan gelen yoldaşlar,

Sizlere ve temsil ettiğiniz her ülkeye, anayurdumuzun [tek tek] sunmamızı istediği selamları iletmek kolay olmayacak. Ama yine de, doğal afetler ya da emperyalizmin yıkımlarıyla mahzun olan ülkeleri temsil eden bazı kişilere öncelik vermek istiyoruz. Bu akşam özellikle, tarihin en korkunç depremlerinden biriyle sarsılan ülkedeki acı çeken emekçi kardeşlerimize, olgunluğuyla örnek oluşturan, yol gösteren ve genç sesini bir kaç

dakika önce duyduğunuz Şili halkının temsilcisi Clotario Blest'i selamlamak istiyoruz.

Sömürgeciliğe karşı sesini korkusuzca yükselten ve köklü, cesurane bir tarım reformu yürüterek köylü kitlelerinin istemlerine cevap veren ilk Latin Amerika ulusunun başkanı Jacobo Arbenz'i* özellikle selamlamak istiyoruz. Bu hükümetin üstesinden gelemediği zayıflıkların somut ve doğru değerlendirilmesinden ve sorunun kökenine inilmesinden dolayı, bize bu örneği verdiği için ona ve yenilgiye uğrayan demokrasisine, teşekkür ediyor, iktidardakileri ve onların kanlı köpeklerini bir vuruşta yoketmek istiyoruz.

Ve Latin Amerika'da belki de en çok acı çeken halkları temsil eden iki delegasyondan, —ilk kez özgürlük ilan edildikten 150 yıl sonra— bugün bile ilk ve

(*) Kolombiya Komünist Partisi Yürütme Komitesi üyesi ve Kolombiya Devrimci Silâhlı Kuvvetler Genel Kurmayından - Çev.

belki de en zor adım için, en azından yasal olarak özgür bir hükümete sahip olma savaşımını sürdüren Porto Riko delegasyonunu selamlamak istiyoruz. Porto Riko delegasyonundan benim ve tüm Kübalıların selamlarını Pedro Albizu Campos'a (1) iletmesini istiyorum. Kuzey Amerika'nın sözümona demokrasisinin bir hapishanesinde bulunmasına karşın, içinde özgürlüğü taşıyan Pedro Albizu Campos'a, cesaretiyle bize öğrettiği biçimde, özgür insanlar olarak, tüm dostluğumuzla, içtenliğimizi ve takdirlerimizi iletmenizi isteriz.

Bugün ne kadar tersmiş gibi görünürse görünsün, Kuzey Amerika halkının dürüstlüğünü içlerinde taşıyan delegeleri de selâmlamak isterim, çünkü, Kuzey Amerika halkı, yalnızca yöneticilerinin sürdürdüğü barbarlık ve adaletsizliğin bir kurbanı değil, aynı zamanda, bir toplumsal sistem ile bir halkın birbirine karıştırılmasıyla, dünya halklarının dile getirdiği kızgınlığın da masum bir kurbanıdır.

Böylece, kişisel selamlarım, sözünü ettiğim seçkin kişilere ve kardeş halkların delegasyonlarına gidiyor. Benim ve tüm Küba'nın kolları, neyin iyi neyin kötü olduğunu, nelerin başarıldığıyla gelecekte nelerin başarılacağını, katedilen ve katedilecek yolu göstermek için hepinizi kucaklamaya açıktır. Her biriniz, bu Latin Amerika Kongresinde kendi ülkeniz adına konuşmaya geldiniz, ama —eminim ki— herkes, bir Karayip adasında doğan, bugün Küba devrimi diye adlandırılan olayı tam anlamıyla öğrenme merakı ile sürüklenip geldi.

Ancak, bunlar, bir gecede ortaya çıkmadı. Günümüzde devrimci ruhun ortaya çıkışına canlı bir örnek verebilmek için benzer koşullardaki halklara yararlı olabilecek deneyimlerden söz etmeme izin verin. Utkudan sonraki dönemin ve utkudan az önceki başkaldırının bir devamı olan bugünün Küba devrimi, artık, dünün Küba devrimi değildir. Sierra Maestra sahiline çıkmak için, su alan bir gemi ile, Meksika Körfezi'nin zorlu bölgelerini geçen 82 genç insanla, günümüz Kübası-

nın temsilcileri arasında, günün 24 saati ve saatin 60 dakikası gibi kesin ve yıllarla ölçülemeyecek bir uzaklık vardır. Yaşları, karakterleri ve hayalleri açısından genç olan Küba hükümetinin tüm üyeleri, olağanüstü bir deneyim üniversitesinde, halkla, onun gereksinimleriyle ve ardıcıl istemleriyle canlı ilişkiler içinde olgunlaşmışlardır.

Bir gün, bazı haykırışlar, bazı kahramanca eylemler, bazı ölümler ve bazı güçlü toplantılardan sonra, iktidarı ele geçirmek ve diktatör Batista'yı defetmek için Küba'ya gitmeyi düşündük. Ancak, tarih, bize, aynı zamanda hükümete katılan bir katiller ordusu tarafından korunan ve dünyanın en büyük sömürgeci gücü tarafından etkin olarak desteklenen bir hükümeti devirmenin çok daha zor olduğunu öğretti.

Ve tüm görüşlerimiz yavaş yavaş değişti. Biz, kentlerin çocukları, köylüye, onun bağımsızlık ülküsüne, inancına saygı duymayı, elinden alınan toprak için yüzyıllar süren isteğini, dağlarda kazandığı binlerce deneyimini kabul et-

meyi öğrendik. Ve köylüler bizden, eline silâh alan ve ne kadar çok silâhla donanmış olursa olsun başka bir adamı vurmaya hazırlıklı olan bir insanın cesaretini öğrendiler. Köylüler bize bilgeliklerini, biz de köylülere ayaklanma ruhumuzu öğrettik.

Küba'nın köylüleri, silahlı ayaklanma güçleri ve bugünün devrimci Küba hükümeti, tek bir vücut gibi o zamandan bugüne dek hep birlikte yürümüşler ve sonsuza dek yürüyecektir.

Ancak devrim, diktatörlüğün birliklerinin Sierra Maestra'nın dik yamaçlarında ortadan kaldırılması ile ilerledi ve işte o zaman Küba gerçeği ile karşı karşıya geldik. İşçi, emekçi, tarım işçisi veya endüstri işçisi olsun, onlardan da öğrendik. Ve bununla birlikte biz de onlara, doğru hedefe, tam anında iyi nişan alınmış bir silahın, en güçlü ve olumlu bir barışçı gösteriden daha güçlü ve olumlu olduğunu öğrettik.

Örgütlenmenin değerini öğrendik, ayaklanmanın değerini yeniden kanıtladık ve bunun sonunda tüm Küba toprağında, örgütlü bir ayaklanma ortaya çıktı.

Aradan çok zaman geçti ve utkumuza giden yolda bir çok kişi -bazen savaşçılar, bazen alelade insanlar- can verdi.

Emperyalist güçler, Sierra Maestra tepelerinde, basit bir haydut çetesi ya da iktidar heveslisi saldırganlardan daha öte bir şeylerin varolduğunu görmeye başladılar.

Bombalarını, kurşunlarını, uçaklarını ve tanklarını, diktatörlüğe cömertçe verdiler ve onlarla bir kere daha ve son kez Sierra Maestra tepesine çıkmaya niyetlendiler. Geçen zamana, ayaklanma ordumuzun kollarının Küba'nın diğer bölgelerinde mevziler ele geçirmek için yola çıkmasına, Komutan Raul Kastro'nun emrinde «İkinci Oriente Cephesi — Frank Pais»nin oluşturulmasına, kamuoyundaki önemli gücümüze, tüm dünyadaki gazetelerin uluslararası bölümlerini çoktan kaplamış olmamıza ve tüm bu gerçeklere rağmen, Küba devrimi, yalnızca ikiyüz silaha sahipti. 200 adam değil, 200 silahla onbinden fazla asker ve her türlü öldürücü aracı kullanan rejimin son saldırısını durdurmak zorundaydı.

Bu 200 silahtan her birinin tarihi, kan ve özverinin tarihidir. Çünkü bunlar, şehitlerimizin kanı ve özverisi ile değer kazanan ve halkın silahlarına dönüşen, emperyalzimin silahlarıydı. Böylece, ordunun büyük saldırısının son aşaması, «Kuşatma ve Yoketme Çemberi» olarak adlandırılan aşama gelişti.

Bunu, batıya doğru akınlar, haberleşme sisteminin kopması ve diktatörlüğün kimsenin beklemediği bir anda ezilerek ortadan kalkması izledi. Sonra 1 Ocak geldi. Devrim, her şeyden önce suçluları cezalandırmaya karar verdi ve halkın iradesini izleyerek onları cezalandırdı.

Tarım reformu üzerine kabul edilen yasa, hükümetin temkinli danışmanlarının önerdiğinden çok daha güçlü ve çok daha köklüydü. Sırası gelmişken söyleyeyim, bugün onlar, Miami ve Birleşik Devletler'in diğer kentlerinde yaşıyorlar; **Diario de la Marina**'daki (Donanma Dergisi) Pepin Rivero (2) ya da **Prens Libre**'deki (Özgür Basın) Medrano (3)... Ve daha çok sayıdaydılar, hatta hükümeti-

mizde, «bu işler ılımlı bir biçimde çözümlenmeli» (4) diye, çok ılımlı öğütler veren bir başbakan bile vardı.

«Ilımlılık», sömürgeciliğin ajanlarının kullanmayı sevdikleri diğer bir sözcüktür. Ilımlılar, tedirgin olan, ya da herhangi bir biçimde ihaneti düşünenlerdir... halk hiç de ılımlı değildir. Danışmanlar, köylülerin, bir parça bataklık zaptetmek ya da latifundistlerin açgözlülüğünden kurtulmuş devlete ait topraklardan bir parça ele geçirmek için, paralarıyla biçtikleri —topraklarımızda yetişen bir ağaç olan— Marabu'yu (5) yeniden düzenlemeyi önerdiler, ama latifundistlerin toprağına dokunmak, tasarlayabilecekleri günahların en büyüğüydü. Fakat olanaklıydı.

Küba devrimini zamanında savunmak için harekete geçen ve ulusal politik savaşımda, tek yanlılığı unutan dünyanın dört bir yanındaki güçler; işte bunlar, bizim büyük güçlerimizden biridir. Buradaki yeni ve incelenmesi gereken şeyleri öğrenmenin Amerikan gençliği için bir görev olduğunu belirtmeme izin ve-

rin. Size neyin iyi olduğunu anlatmak istemiyorum; neyin iyi olduğunu kendiniz de bulabilirsiniz.

Biliyorum ki... birçok kötü şey var. Ayrıca biliyorum ki... epeyce düzensizlik var. Eğer Sierra'ya gittiyseniz zaten siz de biliyorsunuzdur. Biliyorum ki... hâlâ gerillacılık var. Biliyorum ki... isteklerimizi karşılamada çok sayıda teknisyen eksikliği çekiyoruz.

Biliyorum ki, ordumuz henüz gerekli olgunluğa ulaşmadı ve milisler ordu kurmak için yeterince düzenlenmedi. Ama iyi bildiğim ve hepinizin bilmesini istediğim bir şey de, bu devrimin, daima Kübâ Halkının iradesine güvendiği ve silâhını kötü kullanan her köylünün, her işçinin, her gün onu daha iyi kullanmak için çalıştığıdır.

Ve eğer bugün, onlar, teknisyenlerin Birleşik Devletlere gitmelerinden ötürü bir makinenin karmaşık mekanizmasını kavrayamıyorlarsa da, fabrikaları daha iyi işlesin, diye [makine kullanımında]

ustalaşmak için her gün çalışıyorlar.

Ve köylü, kooperatifindeki tarlalar daha fazla ürün versin diye, mekanik sorunların üstesinden gelmek için traktörünü öğrenecek.

TÜSTAV

II.
Genç bir komünist nasıl olmalıdır?

(Küba gençlik örgütlerinin oluşturduğu birliğin ikinci yıldönümü dolayısıyle yapılan konuşmadan, 20 Ekim 1962)

TÜSTAV

Sevgili yoldaşlar,

Bir devrimcinin en güzel görevlerinden birisi, devrim yılları boyunca, devrimin başlangıcında ortaya çıkan kurumların biçimlenmelerini, genişlemelerini ve güçlenmelerini nasıl sürdürdüğünü; güçle, gayretle ve kitleler arasındaki otoritesiyle nasıl gerçek kurumlara dönüştüğünü; küçük çapta birçok zorlukla ve kararsızlıkla [çalışmaya] başlayan, günlük çalışma ve kitlelerle ilişki yoluyla günümüz devrimci hareketinin güçlü simgelerine dönüşen o örgütleri incelemektir.

Genç Komünistler Birliği, örgütün daha önce aldığı değişik isimler ve değişik örgütlenme biçimleriyle hemen hemen devrimimiz kadar eskidir. Başlangıcında ayaklanma (isyan - Çev.) ordusunun bir grubu idi, belki de ismi oradan kaynaklanır. En ivedi sorun olan ve ivedi bir çözüm gerektiren ulusal savunmanın başlıca görevlerini Küba gençliğine kavratmak için orduya bağlı bir örgüttü.

Genç İsyancılar Birliği ve ulusal devrimci milisler, isyan ordusunun eski eğitim bölümünden ortaya çıktı. Daha sonra, kendi içeriklerine kavuştular. Kendisine özgü nitelikleriyle silahlı halkın güçlü bir birliği ve temsilcisi olan ulusal devrimci milisler, savunma görevlerinin uygulanmasında ordumuzla birleşti. Diğeri, Küba gençliğinin politik eğitimini üstlendi.

Daha sonraları, devrim pekiştiğinde, kendimize yeni ve uzun erimli görevleri saptayabilmemizden sonra Fidel yoldaş, örgütün adını değiştirmeyi önerdi. Aynı zamanda, ilkelerin bir anlatımı olan isim değişikliği. Genç Komünistler Birliği

doğrudan geleceğe yöneliktir. Sosyalist toplumun parlak geleceği, ile yakından ilişkilidir. Yeni bir toplumu yaratmanın zorlu yolunu katettikten sonra bugün kurmakla, yönelmekle ve gelecekte öncülük etmekle yükümlü olduğunuz sınıfsız ve mükemmel bir topluma ulaşmak için, sosyalist toplumda ifadesini bulan, sınıf diktatörlüğünü tümüyle pekiştirme yolunu izliyoruz.

Bunun için, Genç Komünistler Birliği, tüm Küba halkının sembolü olan simgeleri taşıyor; öğrenim, çalışma, silah. Onun ambleminde, hepimizin kendini adadığı, bu savaşımın sonucunu göremeden korkunç ölümlerle karşılaşan ve Küba halkının en iyi temsilcilerinden ikisi olan, Julio Antonio Mella ve Camilo Cienfuegos'un (6) resimleri yer alır. Bu ikinci yıldönümünün, bu ateşli kuruluş saatinde ülkenin savunulması, teknik ve teknolojik ilerlemenin maksimum bir düzeye ulaştırılması için, şu soru, her zaman öne çıkarılmalıdır: Genç Komünistler Birliği nedir ve ne olmalıdır?

Genç Komünistler Birliği, tek bir

sözcükle tanımlanmalıdır: Öncü. Yoldaşlar, tüm hareketlerin öncüsü olmalısınız. Niteliği ne olursa olsun, devrimin istediği özverilere ilk siz hazır olmalısınız. Çalışmada, öğrenimde ve ülkenin savunulmasında en başta gelen siz olmalısınız. Bu, yalnızca bir kuruluşta birleşen geniş kitlelerin görevi değil, fakat Genç Komünistler Birliği'nin her üyesinin günlük görevidir. Bunun için, en küçük bir zayıflığa bile izin vermeyen somut ve gerçek günlük görevler saptanmalıdır.

Örgütün [tabanının] görevi, Genç Komünistler Birliği tarafından geliştirilen, tüm çalışmalara sürekli bağlı olmalıdır.

Örgüt; devrimin liderleri tarafından getirilen, başbakanımız tarafından tekrar tekrar önerilen ve işçi sınıfından yükselen insiyatiflere ulaşmayı sağlayan bir anahtardır.

Eğer örgüt yoksa, düşüncelerimiz, ilk hızından sonra etkisini yiterecek, tekdüzeliğe, biteviyeliğe düşecek ve sadece anılar olarak bitecektir.

Bunu hatırlatıyorum, çünkü, devrimimizin bu kısa ama zengin döneminde, bir-

çok büyük girişim, onları desteklemek ve iyi bir sonuca ulaştırmak için gerekli bir örgütsel aygıtın yokluğundan dolayı başarısızlığa uğradı ve ilgiden yoksun kaldı.

Aynı zamanda herkesin, genç bir komünist olmanın ve Genç Komünistler Birliği ne üyeliğin, ne kimsenin size bahşettiği ne de sizin devlet ya da devrime yaptığınız bir lütuf olmadığı gerçeğinde kafası açık olmalıdır. Genç Komünistler Birliği'ne üyelik, yeni toplumun genç insanının en büyük onuru olmalıdır. Yaşamınızın her anında, onun uğruna savaşacağınız bir onur olmalıdır. Ve daha da ötesinde, bireyin, kendi adını Genç Komünistler Birliği'nin yüce adı içinde tutması ve koruması sürekli bir görev olmalıdır. [Örgüte], sürekli bir bağlılık da görev olmalıdır. Eğer, kollektif düşünmeye, emekçi kitlelerin ve büyük önderlerimizin sunduğu insiyatiflerin yardımıyla hareket etmeye çalışırsak, ve eğer, aynı zamanda, bireyler olarak harekete geçer ve kendi adımıza, üyesi olduğumuz örgütün adını kirletmemek için sürekli özen gösterir-

sek, daha hızlı ilerleyeceğiz. İki yıl sonra, bu çalışmanın sonuçlarını özetlediğimizde, Genç Komünistler Birliği'nin yaşamında çok büyük şeylerin başarıldığını görürüz. Bu [başarıların] en büyüklerinden ve en göz alıcılarından biri, [ülkeyi] savunma olmuştur.

Turquino dağının (7) beş doruğuna ilk tırmanan, askeri örgüte gönüllü olarak katılan ve tehlike anında silaha sarılan o genç insanlar, saldırıların ve düşmanca eylemlerin beklendiği her yerde, devrimi savunmaya hazırlardı.

Playa Giron'daki genç insanlar orada devrimimizi, büyük özveriyle yarattığımız kurumları, zorlu savaşım yıllarında halkımızın kazandığı başarıları savunmanın yüce onuruna eriştiler. Orada tüm devrim 62 saatlik savaş boyunca savunuldu.

Düşman, tüm ülkeyi harabedecek, iletişim araçlarımızı yıkacak ve tarımımızı mahvedecek güçte bir havaalanıyla köprübaşı kurmayı amaçladı. Tek bir sözcükle: Ülkemizi kaosa sürüklemek. Halkımızın kararlı eylemleri yalnızca 62 saatte

bu tehlikeli emperyalist saldırıyı başarısızlığa uğrattı.

Bugünün genç insanları olan çocuklar ün kazandı. Bugün, onlardan birkaçı bu kahramanı gençliğin temsilcileri olarak aramızda; diğerlerinden, hiç olmazsa bazılarının isimleri ise, bizleri döğüşülecek yeni savaşlar ve emperyalist saldırılara karşı kazanılacak yeni kahramanca mevziler için yüreklendirecek bir biçimde belleğimizde saklı.

Ülkenin savunulmasının en önemli görev olduğu anda gençlik hazırdı. Bugün bile ülkemizin savunulması görevlerimiz arasında birinci sırayı tutuyor. Ama, genç komünistleri yönlendiren belginin çok yönlü olduğunu unutmamalıyız: Ülkeyi yalnızca askersel hizmetle değil, bundan öte, ortak çalışmayla onu kurarak ve gelecek yıllarda gelişimini hızlandırmak için, yeni teknik kadrolar hazırlayarak savunmalıyız. Bugün bu görev askersel hizmet kadar önemli bir yer tutuyor.

Gençlik böyle sorunlar çıktığında da en hazır güçtü. Genç insanlar devrimin çağrısına ülkenin her bir yanına yayıla-

rak cevap verdiler. Devrim şehitlerinin yanı sıra, eğitim şehitleri de verdiğimiz bir kaç aylık zorlu savaşımdan sonra Amerika için yeni olan bir durumu, Küba'nın Amerika'da okuma yazma bilmezlikten kurtulmuş ilk ülke olduğunu ilan ettik.

Bugün de her alanda öğrenmek gençliğin görevidir. Özellikle, çalışmayla birleştirilmiş öğrenim. Tatillerini Oriente'de, ülkemiz, dış ticaretimiz ve hergün büyük miktarda kahve tüketen bizler için çok önemli olan kahveyi biçmekle ve tohumlarını toplamakla geçiren genç öğrencileri örnek alalım.

Bu görev, okuma yazma bilmezliğin üstesinden gelme görevine benziyor. Bu, zevkle yapılan özverili bir görevdir. Öğrenciler, devrimci mesajlarını iletmek için ülkemizin dağlarında buluşuyorlar.

Bu görevler çok önemlidir, çünkü yerine getirilmelerinde genç komünistler, yalnızca vermekle kalmazlar. Bazı durumlarda verdiklerinden daha fazlasını alırlar. Yeni deneyimler, insan ilişkisi deneyimini kazanırlar; köylülerimizin en ırak

bölgelerde nasıl yaşadığını ve nasıl çalıştıklarını; bu bölgelerin düzeyini, ülkemizin daha yoğun yerleşim merkezlerinin düzeyine çıkarmak için, ne yapılması gerektiğini öğrenirler.

Ailelerinden çok uzakta, halkla doğrudan ilişki içinde, okuma yazma bilmezliğin üstesinden gelmede ya da kahve tanelerini toplamada, yardım eden bu arkadaşlar, elbette ki verdiklerinden daha fazlasını alırlar. Ve verdikleri çok vey için hazırlanan gençliğe cevap veren işte budur.

Buna ek olarak, Genç Komünistler Birliği örgütsel açıdan epeyce yol katetmiştir. Ayaklanma ordusunun bir parçası olarak ortaya çıkan zayıf çekirdek insan ilişkilerinin her insanı güçlendirdiği ve yükselttiği bir eğitim; komünizm vardır!

Çalışmanın kapitalist dünyada sahip olduğu anlamsız ve endişe verici karakterini yitirdiği ve zevkli bir toplumsal göreve dönüştüğü; insanlığın devrimci şarkıların ezgilerinden hoşlandığı, gençliğin dostça yoldaşlık duyguları içinde olduğu,

(embryo-Çev.) ile bugünkü örgüt arasında büyük bir fark vardır. Bugün, işyerlerinde, tüm yönetsel aygıtlarda, eylemlerini geliştirebilecekleri her yerde çalışan genç komünistler var.

Örgütsel gelişim de, Genç Komünistler Birliği'nin önemli bir başarısı olarak kabul edilmelidir.

Herşeyden önce, genç bir komünistin kendisini genç komünist olma onuru ile kabul ettirmesi gerektiğine inanıyorum. Komünist karakterini, tüm dünyaya göstermeye iten, inzivaya çekilmeye zorlamayan ve biçimciliğe götürmeyen, ama aklından kaynaklanarak her an dile getirdiği işte bu onurdur. [Komünist], bu onurunu göstermeye önem verir, çünkü bu, onun gururunun simgesidir.

Bunun yanında, dünyanın heryerinde bize benzeyen tüm insanlarla birlikte, kurmakta olduğumuz topluma karşı büyük bir görev duygusu vardır.

Bu, genç komünisti karakterize etmesi gereken birşeydir. Bunun yanında, haksızlığa büyük bir duyarlılık göstermeli ve başlatan kim olursa olsun kötü bir-

şeye karşı çıkmalıdır. Henüz anlamadıklarını incelemeli, tartışmalı, ve açık olmayanın aydınlatılmasını istemeli, her türden biçimciliğe (formalizme - Çev.) karşı savaş ilan etmelidir.

[Genç komünistler] insanlığın yıllardır sosyalizm yolunda kazandığı büyük deneyimlerden ülkemizde varolan somut koşullar için, kendi gerçeklerimiz için yararlanmak amacıyla, yeni deneyimlere karşı daima açık olmalıdır. Herkes, herzaman, bu gerçeği geliştirme ve iyileştirmenin yollarını düşünmelidir.

Genç komünist, her zaman birinci olmak için savaşmalı ve bunu başaramadığı zaman üzülmelidir. Daha gelişmek ve birinci olmak için savaşmak. Kuşkusuz herkes birinci olamaz, ama öncülük edecekler arasında, öncü grupta olmalıdır. Genç komünistin diğer bir görevi de, Komünist Gençlik Birliği'ne üye olmayan arkadaşlarının, kendilerini sınayacakları bir ayna olmak, canlı bir örnek oluşturmaktır; belli bir gençlik heyecanını, yaşama bağlılığını yitirmiş ve her zaman böyle özendirici örneklere olumlu tepki

gösteren orta yaşlılar için de bir örnek olmaktır.

Bunun yanında, yalnız kahramanca günlerde değil, her an, özveri için hazır olmalıdır. Kendini, arkadaşına, çalışmasını gerçekleştirebilmesi, kollektifteki, eğitimdeki görevini başarabilmesi ve çok yönlü gelişebilmesi için, küçük görevlerde yardım etmeye adamalıdır. Çevresindekilere karşı her zaman duyarlı olmalıdır.

Bu şu demektir: Her genç komünist, en iyi hümanistin olduğu kadar insan olmak, çalışması, eğitimi, halkla ve tüm dünya halklarıyla sürekli dayanışması yoluyla, en mükemmel insanı oluşturma (daha geliştirmek - Çev.) göreviyle karşı karşıyadır. Dünyanın herhangi bir yerinde, bir insanoğlu öldürüldüğünde, tepki gösterecek ve dünyada yeni bir özgürlük bayrağı yükseldiğinde de mutluluk ve heyecan duyacak biçimde en yüksek duyarlılığı geliştirmek zorundadır. Genç bir komünist, bir ülkenin sınırları ile sınırlandırılamaz: Proleterya enternasyonalizmini yaşama geçirmek ve onu kendi da-

vası olarak görmek zorundadır. O ve Kübalılar, geleceğin komünistleri olan bizlerin, tüm Amerika, ve bundan da öte, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, emperyalizme ve kıtalarındaki adaletsiz sistemin getirdiği tüm baskı biçimlerine karşı, özgürlük için savaşan diğer ülkelere, gerçek ve belirgin bir örnek olduğumuzu akıldan çıkarmamalıdır. O, yanan bir meşale olduğumuzu, hepimizin ve her bireyin, Küba halkının aynası olduğunu unutmamalıdır. Ve biz, Amerika halklarının özgürlükleri için savaşan, ezilen dünya halklarının kendilerini görebilecekleri bir örneğiz. Bu örneğe layık olduğumuzu her an kanıtlamalıyız.

Genç bir komünistin nasıl olması konusundaki görüşlerim bunlardır. Eğer bizim hayalperestler, katı yürekli idealistler olduğumuzu, olanaksız şeyler düşündüğümüzü ve insanlık ideali olan topluma ulaşamayacağımızı söylerlerse, buna karşılık binlerce ve binlerce kez bunun olanaklı olduğunu söylemeliyiz. Tüm halkın ilerlemesinin mümkün olduğunu, insanın dar görüşlülüğünün, yenileceğini

ve daha şimdiden, Küba devriminin dört yılında dar görüşlülüğün üstesinden gelinmeye başlandığını, her gün kişinin kendini yetkinleştirdiğini ve geride kalanların, Küba devriminin ritmine ayak uyduramıyanların kesin olarak tasfiye edilmesi gerektiğini söylemeliyiz.

Bunun böyle olması gerekiyor ve böyle olacaktır. Böyle olacaktır çünkü, mükemmel toplumun yaratıcıları olan siz, genç komünistler, eskimişliğin, çürümüşlüğün ve temelleri henüz yıkılan toplumu cisimlendiren ne varsa hepsinin, en sonunda ortadan kalkacağı yeni bir toplumda yaşamaya yönelen insanlarsınız.

[Genç komünistler] buna ulaşmak için her gün çalışmalıdır. Yetkinleşme, bilgimizi genişletme ve bizi çevreleyen dünyayı kavrayışımızı sağlamlaştırma doğrultusunda çalışmalıdır. İncelemek, derine inmek, şeylerin nedenini iyi anlamak ve daima insanlığın büyük sorunlarını kendi öz sorunlarımız gibi ele almak.

Ve böylece, belli bir anda, gelecekte, kendimizi dünyanın diğer halklarıyla bir-

likte komünist toplumu, büyük idealimizi yaratmış olarak bulacağız. Bu, belki de, kendimizi sık sık yıkımın kenarında gördükten, fabrikalarımızın nasıl yerle bir edildiğine ve nasıl yeniden kurduğumuza tanık olunduktan, bir çok yoldaşın ölüm ve katlinden ve yokedilenlerin yeniden yaratılmasından sonra olacak.

Yoldaşlar, gençliğe seslenmek çok önemli bir görevdir. Bu anda, gençliğe bir şeyler aktarabilme ve onu, anlama yeteneğinde olduğunuz izlenimini veriyorsunuz. Sizlere daha birçok şeyi, çabalarımızı, karşılaştığımız zorlukları, birçoklarının günlük gerçekler karşısında nasıl başarısızlığa uğradığını ve onlara nasıl yeniden güç vermek gerektiğini anlatmak istiyordum. Bu zayıflık anlarından sonra halkla ilişkiler, onun idealleri ve saflığı, bizi yeni bir devrimci ateşle doldurdu.

Daha birçok şeyler söylenebilir. Ancak görevlerimizi de yerine getirmemiz gerekir. Şimdi sizlerden izin almak istiyorum ve bunun nedenini de açıklamak isterim. Ayrılmak zorundayım, çünkü, bir tekstil fabrikasında gönüllü işçi ola-

rak görevimi yerine getireceğim. Bir süredir orada çalışıyoruz. Empresa Consolidada de Hilados y Tejidos Planos fabrikasıyla ve diğer bir tekstil fabrikasının Merkez Planlama Komisyonu ile yarışma halindeyiz.

TÜSTAV

III.
Çalışmada ve savaşımda Lenin'in öğütlerini maksimum düzeyde yerine getirme

(Uluslararası Mimarlık Öğrencileri Toplantısı'nda yapılan kapanış konuşmasından, 29 Ağustos 1963)

TÜSTAV

Yoldaşlar, tüm dünyadan gelen mimarlık öğrencileri ve profesörleri,

Öğrencilerin bu uluslararası toplantısını —Küba'da dendiği gibi— kısaca özetleyerek birkaç sözle kapatmak istiyorum.

Herşeyden önce, zor bir duruma dikkati çekmek, uluslararası öğrenci toplantısının politik olmadığını bilmeye kadar varan bu sorunlardaki dehşetli bilgisizliğimi belirtmek istiyorum. Bunun bir öğrenci toplantısı olduğunu biliyordum ama, Uluslararası Mimarlar Birliği'ne bağlı bir toplantı olduğundan haberim yoktu.

Sonuç olarak biz politikacıyız, ülkenin yaşamına etkin olarak katılan öğrenciler; eğer sonuçları okursanız, her birimizin bu bilgisizlikle ilgili olduğu kanıtlanır, çünkü sonuçlar çok politiktir...

Önce, sonuçları kabul ettiğimi bildiririm. Mantıklı, yalnızca devrimci değil, aynı zamanda bilimsel de görünüyorlar. Aynı zamanda hem devrimci, hem de bilimsel.

Kısa bir konuşma yapmak istiyorum. Biraz politik diyebilirsiniz. Her ne ise, teknik konularda uzman olmadığımdan karar verecek olan sizsiniz.

Bu, ne ucuz bir demagoji, ne de yönergeleri ele almak için bir biçim arama sorunudur. Yönergeleri bilmiyordum. Sadece kendi kapasitemde bir politikacı olarak özetlemek için geldim. Çok geniş bir topluluğun, benim de benimsediğim, öğrenci ve teknisyenin rollerini tanımlayan bazı kararları kabul etmesi gerçeğiyle etkilenen yeni tip bir politikacı ya da halkın politikacısı.

İçtenlikle söylemek isterim ki, dünyanın tüm ülkelerinden ayrı yapılarda

insan topluluklarının bize ziyarete gelmesinden dolayı, sonuçlar beni biraz şaşırttı.

Sosyalizmi kuran ülkeler sayıca az, ama nüfusları bakımından güçlü.

Değişik rejimler altında özgürlükleri için savaşan ve savaşımlarında farklı aşamalarda bulunan çok ülke var. Ama farklı hükümetleri olan bu ülkeler ve mesleki katmanları her zaman aynı çıkarlara sahip değil.

Kuşkusuz, kapitalist ülkelerin kendi ideolojileri var. Bu nedenle tartışma tonlarını şaşırdık.

Birçok kapitalist, sömürge, ya da yarı sömürge ülkelerden gelen öğrencilerin, nüfusun, gelirlerine göre proleter olmayan kesiminden geldiğini düşünmekle belki de biraz mekanik bir biçimde değerlendirdim. Bundan dolayı, onların ideolojileri Küba'da desteklediğimiz ve bağlandığımız devrimci ideolojiden çok çok uzaktır.

Ancak, çözümlememde, Küba'da da, toplumsal kökenlerine göre genellikle proleteryaya ait olmayan bir öğrenci kesimi olduğunu da unutmadım. Ama, bu-

nunla birlikte, bu öğrenci kesimi son dönemlerde Küba'da yapılan devrimci eylemlerin hepsine katıldı. Bu kesim, halkımız tarafından çok sevilen şehitler verdi, kendilerini özgürlük davasına adayan öğrenciler yetiştirdi. Onların bir bölümü çoktan mezun oldu, bazıları hâlâ okuyor. Hepsi tümüyle bütünleşmiş, Küba devrimini destekliyor.

Gençler için, bireyin toplumsal bir sınıfa ait olmasından daha önemli bir şey olduğunu, onun ideallerinin gücünü, gençlikten heyecanı kabarır kabarmaz kendini en temiz ideallere adayan kültürü söylemeyi unuttum.

Gençler, bireyin içinde yaşadığı değişik baskı rejimlerindeki toplumsal yapıları, zihni yapıyı değiştirme gücündedirler. Siz bilimsel bir devrim yoluyla az çok bilinçlenecek, onu halkınız ve dünya için nasıl kullanacağınızı az çok bileceksiniz. Öğrenciler elbette devrimcidirler, çünkü onlar, yaşama karşı açık, her gün yeni bilgiler kazanan gençlik kesimine aittirler.

Bizim ülkemizde de böyle oldu. Bazı

uzmanların ve öğrencilerin ülke dışına gittikleri gerçeğini bir yana bırakırsak, büyük bir hoşnutlukla ve bazen şaşkınlıkla öğrenci ve uzmanlar çoğunluğunun gitme olanağına ve emperyalizm kesiminden gelen çekici tekliflere karşın Küba'da kaldığını gördük.

Mantıklı bir neden var: sömürünün egemen olduğu toplumlarda öğrenciler işlerini kendileri seçemez, gerçek, içlerinde arzuladıkları mesleği elde edemezler. İnsan ve onun mesleği, arasında daima bir ilişki noktası vardır. Bunda düş kırıklığı pek azdır.

Genel olarak, insan özellikle ilgi duyduğu mesleği seçer; bu elbette mali etmenlere de bağlıdır.

Ülkemizde öğrenciler ve uzmanlar, bir uzmanın gerçekten özlemini çektiği olanaklara sahiptir: İşinin gerektirdiği tüm araçlara, çalışmasını pratiğe uygulama olanağına.

Uzmanlar Küba'da ilk kez toplumun gerçek kurucuları, katılımcıları ve sorumluları olduklarını anladılar. Onlar, artık sömürünün farklı biçimlerinden az çok

darbe yiyen ücretliler değil, ama, ezici çoğunluğuyla başkaları için iş yaratan, kendi emekleriyle toplumun zenginliklerini üreten ücretlilerdir.

Kuşkusuz, başlangıçta çok aksayan yan var. Bilim adamlarımız istedikleri yatırımları yapamamaktadır. Bazen boya maddesi, her türden teknik materyal eksik kalıyor. Mimarlarımız, materyal eksikliğinden dolayı zevkli ve güzel projelerini uygluyamamaktadır. Mevcut herşeyi, ona gereksinim duyanın yararlanabileceği biçimde dağıtmak gereklidir. Bu aşamada, herkesin yararlanmasını sağlamak için, zenginlikleri yeniden dağıtma sorunu var.

Temsil ettiğiniz mesleği uygulamada, insanın yaratıcı ruhu ciddi bir sınava tabi tutulmalıdır. Materyal eksikliği, yapılacak iş bizi birçok sorunla karşı karşıya bırakıyor, çözüm bulmak uzmanlara kalıyor.

Burada, halkımıza en iyi biçimde daha çok şey verebilmek amacını gerçekleştirmek için insan iradesinin dışında varolan olgulara karşı, aynen doğaya karşı

savaştıkları biçimde savaşmalıdırlar. Bu, insanın kendi elleri, kendi yetenekleri ve bilgisiyle yeni toplumu kurmada özlük doyumudur.

Teknik, halkı ezmek için kullanılabilir, ama, halkları kurtarma için, halkın hizmetine de verilebilir. Bu sonuç kabul ettiğiniz belgeden çıkıyor.

Teknik silahını toplumun hizmetine verebilmek için, toplumda erke sahip olunmalıdır. Toplumda bu erk, ezgi ortadan kaldırıldığında, bazı ülkelerde geçerli olan toplumsal koşullar değiştirildiğinde kurulabilir. Teknik silahı tüm teknisyenlere, tüm halka teslim edilmelidir. Bu, dünyanın bazı bölgelerinde değişikliklerin gerekliliğine inanan herkesin görevidir.

Devrimci gibi düşünen ama, bu ruhla hareket etmeyen hiçbir teknisyen olamaz. Kıtalarımızın çoğunluğu için, sömürünün büyük ölçülere ulaştığı hemen hemen tüm Amerika, tüm Afrika ve Asya için devrim yapmak acil bir gerekliliktir.

Halkı açlıktan ölürken, ya da savaşımda öldürülürken, bir teknisyenin, mimarın, fizikcinin veya mühendisin elin-

deki araçlarla yalnızca kendi alanında çalışmaya hazır olduğunu söylemeye kalkan [bir kimse], gerçekte başka saflarda yer alır. O, apolitik değil, politiktir ve kurtuluş hareketine zarar verir.

Elbette ki, burada bulunan tüm kişilerin görüşlerine saygı duyuyorum. Sosyalist rejimin ezgi, yoksulluk ve bayağılık sistemi olduğu —böyle bilindiği— propagandasını yayan ve insanoğlunun eğer, hür girişim ve emperyalizmin piyasaya sürdüğü tüm özgürlük düşüncelerinin ve görüşlerinin varolduğunda gerçek olabileceğini düşünen bazı genç arkadaşlar ve uzmanlar var.

Tabii, bu kişilerin çoğu dürüstçe düşünüyor, ve polemiğe girme niyetinde değilim. Bu sorunlar tartışılamaz. Onlar, kapitalizmin kadrolarını kuşaklar boyu eğittiği toplu bir eğitimle yetiştirildiler. Eğer o, kadrolarını kendi ilkelerine göre yetiştirmiş olmasaydı, çoktan başarısızlığa uğrardı.

Onun bugünkü başarısızlığının nedenleri dünyanın uyanmasında ve, çok uzun zaman önce ortaya atıldıklarından değil,

kabul edilen şeylerin pratik olarak onaylanması, incelenmesi ve bilimsel çözümlenmesinin istenmesinden dolayı eski savların artık kabul edilmediği gerçeğinde yatar.

Devrimci düşünceler, bu huzursuzluktan yükselecek ve sosyalist ülkelerde olduğu gibi tekniğin halkın hizmetine verilmesi örneğiyle desteklenerek tüm dünyaya yayılacaktır. İşte sizlere söylemek istediğim bu.

Arkadaşlarım Kübalı öğrenciler için birşey daha eklemek istiyorum. Biraz özel, biraz da sınırlı olarak, duymamışcasına, konuyla ilgilenmiyormuşcasına hareket etmenizi istiyorum. Gençliğimiz büyük değişimler zamanında doğdu. Birkaç yıl önce, Kuzey Amerikan denizcileri öncümüz Marti'nin ruhuna leke sürdüler (8) ve bugün, Küba halkı tamamen Kuzey Amerikan emperyalizmine karşı yönelmiştir. Göze çarpan bir olgu, birkaç yıllık devrimci çalışmayı kitlelerin bilincinin tamamen değişmesinin izlemesidir. Ancak, tüm ani ve şiddetli değişiklikler durumlarında genellikle olduğu gibi herşey

açık değil, öğrencilerimizin kafasında bile herşey açık değil. Ne öğrencilerimizin ne de halkımızın kafası kuşkulardan kurtulmuş değil.

Bu savaşım anında öğrencilerin görevinin herzamankinden daha önemli olduğu gerçeğini vurgulamak istiyoruz, çünkü, doğrudan doğruya Kuzey Amerikan emperyalizmi ve onun açık saldırısı ile karşı karşıyayız. Öğrenciler yeni toplumun gerçek sahipleri olarak öğrenimlerini hızlandırmalı, fakat aynı zamanda, doğan toplumu salt kurmamak, ama, ellerini, akıllarını, kalplerini onun hizmetine adamak için, toplumun nasıl ve hangi yolla biçimlendirileceğini tamamen öğrenmek amacıyla bilinçlerini yükseltmelidirler. Aynı zamanda, toplumumuzun savunmasının bir ya da diğer bir özel kesimin görevi olmadığından elleri silah tutmalıdır. Küba devriminin savunulması, tüm Kübalılar için her zaman ve her yerde ardıcıl bir görevdir.

Öğrenciler, göreviniz, mümkün olduğunca iyi bir biçimde Lenin'in öğüdünü yerine getirmektir: «Her devrimci çalışma yerinde, savaşım yerinde en iyi ol-

malıdır». Sizin savaşım yeriniz üniversiteler, öğrenim kurumlarıdır, [göreviniz], eksiklerimizin, emperyalizmin, uzman kadrolarımızı çekerek açtığı gediklerin üstesinden gelmek için acilen uzmanlarımızı yetiştirmek, ülkenin genel geriliğini aşarak [sosyalist] toplumu büyük bir hızla kurmaktır.

Bu temel görevdir, en önemli ama tek olmayan görevdir. Teorinin bilinçli olarak öğrenilmesi, her an silahı ele almak zorunda kalma ve yaşamın her dakikasında ideolojik silahlarla devrimi savunma gerekliliğinden söz etmek unutulmamalıdır.

Bu, öğrencilerimizin tüm sinirlerini geren zorlu bir görevdir. Bu kuşak, bizim kuşağımız hiç olmazsa gelecek kuşakların sahip olacağı şeyleri harcamayacak. Amerika'da emperyalizmin en çok kin beslediği Amerikan ülkesinde devrimin öncüsü olmaktan büyük gurur duyduğumuzdan rolümüzün tamamen farkında ve bilincinde olmalıyız. Her an savaşımın öncüsüyüz. Ne tek bir ilkemizden vazgeçtik, ne de ideallerimizin bir tekini feda

ettik. Görevlerimizi yerine getirmede hiçbir zaman durmadık. Başta olmamızın nedeni budur, bundan dolayı, her Kübalı'ya dünyanın herhangi bir ülkesini ziyaretinde duyabileceği bir onur bahşedilir. Fakat, bu da çaba gerektirir.

Kuzey Amerikan emperyalizminden sadece birkaç adım ötede sosyalist devrimin gözle görülür tansığını olanaklı yapan bu kuşak, gururumuzun bedelini özveriyle ödemek zorundadır. Her gün özveride bulunmak ve çabalarıyla geleceği kurmak zorundadır. Tüm materyalin, tüm araçların, tüm teknolojinin emrinizde olduğu, böylelikle onları değiştirip —biraz idealist bir cümle söylememe izin verin— onlara yaşamsal soluk vermeyi, onları tüm halkın hizmetine sokmayı istediğiniz ve düşlediğiniz şafak işte budur.

Bunun için maddi ön koşullar yaratmak, emperyalist saldırıları püskürtmek ve tüm zorluklara karşı savaşmak zorundayız. Bundan dolayı, bizim kuşağımız Küba ve Amerikan tarihinde önemli bir yere sahip olacaktır. Tüm devrimciler, Amerika'nın ve belki de tüm dünyanın e-

zilen halkları tarafından Küba devrimine bağlanan umudu hiçbir zaman düş kırıklığına uğratmamalıyız.

Buna ek olarak, Küba devriminin örnek iktidarıyla yalnızca ülkemizi etkilemediğini ve görevlerinin Küba sınırlarının ötesine taştığını da hiçbir zaman unutmamalıyız. Devrimin ideolojik ateşini Amerika'nın tüm köşelerine, dünyanın bizi duyabilen heryerine taşımak görevdir; dünyadaki tüm yoksulluğa, her türden sömürü ve adaletsizliğe karşı duyarlı olmak görevdir; Marti'nin tek bir cümlede özetlediği, sık sık tekrarladığımız ve her zaman elimizin altında bulunması gereken şu duygu bir görevdir: «Her gerçek insan, her hangi bir insan suratına vurulan tokatı kendi içinde duymalıdır».

Bu, tüm dünya halkları için devrimci düşüncelerin bir özeti olmalıdır. Ve, bizim gençliğimiz daima öyle olmalıdır: Özgür, tartışan, görüş alışverişi yapan, dünya olaylarıyla ilgilenen, tüm dünyadaki tekniğe açık, tüm dünyanın bize verebildiklerini alan ve savaşıma, felaketlere

ve ezilen halkların özlemlerine karşı her zaman duyarlı.

Bu yolda, geleceğimizi kurmayı sürdüreceğiz.

Günün politik ve konuyla ilgili bir sonucuna göre, bugün daha şimdiden uzun erimli bir görevle karşı karşıyasınız. Teknik sorunların geçerli olduğu her yerde kongreler başlar ve insanlar arasında deneyim alışverişi ve ilişkilerden politika kaybolmaya başlar. Ama siz, dünyanın öğrencileri teknolojinin ötesinde onu elinde tutan birşeyin olduğunu unutmayın, bu toplumdur. Her biriniz ya toplumdan yanasınız, ya da karşısındasınız. Sömürünün iyi olduğunu düşünenlerin yanı sıra sömürünün kötü olduğu ve ortadan kaldırılması gerektiğini düşünenlerin varolduğunu hiç bir zaman unutmayın. Politik insanın politika tartışılmadığı zaman bile, insanoğlu olarak doğasında varolduğu için ondan vazgeçemiyeceğini hiç unutmayın. Tekniğin bir silah olduğunu ve bir insanın dünyanın olması gerektiği gibi kusursuz olmadığını anladığı zaman, tekniği toplumun hizmetine vermek için sa-

vaşması gerektiğini unutmayın. Tekniğin mümkün olduğunca daha fazla insana hizmet edebilmesi ve adı ne olursa olsun geleceğin toplumunu kurabilmemiz için toplumu önceden kurtarmamız gereklidir. Düşlediğimiz ve bilimsel sosyalizmin kurucuları gibi adlandırdığımız topluma, «komünizm» diyoruz.

TÜSTAV

IV.
Sosyalizmde emeğin yeni niteliği

(Komünist emek ödüllerinin verilişi sırasında yapılan konuşmadan bölümler, 11 Ocak 1964)

TÜSTAV

Yaşam içinde komünist tavır, —bu yolda üstesinden gelinmesi gereken güçlükler ne olursa olsun— kendine özgün örneğiyle izlenecek yolu göstermek ve kendine özgün örneğiyle kitlelere öncülük etmektir. Emekçi ve yeni toplumun kurucusu olarak, erdemlerinin takdirinden başka hiç bir şey beklemeden, çalışmasıyla örnek olan bir insanın, zamanı gelince özveri istemeye de hakkı vardır. Toplumumuz özveri temeli üzerine oturmaksızın hiç bir zaman kurulamayacaktır.

İnsanlık, 1917'deki Ekim Devrimi'nden, Lenin'in devriminden sonra yeni bir

bilinç kazandı. İnsanlığa birçok güzel şeyler bağışlayan, birçok örnekler gösteren ve gelenekleri korunan Fransız devriminin insanları, yine de tarihin basit birer araçlarıydılar. Halkçı duyguları ve o çağın insanlarının duygularını yorumlayan ve hatta aralarında sezgi yoluyla daha çok şey kavrayanların da bulunduğu ekonomik güçler ortaya çıktı. Ancak, ne tarihi yönlendirmeye, ne de kendi özgün tarihlerini bilinçlice kurmaya yetenekliydiler.

Bu, Ekim Devrimi'nden ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, barış ve sosyalizm kampını oluşturan sosyalist ülkeler topluluğunun güçlenmesiyle gerçekleşti. Daha şimdiden tarihi yönlendiren, kuran ve ne yaptıklarını bilen yüzmilyonlarca insan var. Bu yüzmilyonlarca insanın arasında, bir damla gibi —ama açıkça görülebilen özgün nitelikleri olan ve tüm utkumuzu içeren bir damla gibi— yedi milyon Kübalı da bulunuyor.

Şimdi görevimiz, halkımıza gerekli olan her şeyi vermek için, üretimi geliştirmektir. Ancak, bunu yapabilmek için, ağır sanayii kurmamız, diğer yandan ta-

rımı geliştirmemiz, toplumun çeşitli etmenlerini birbiriyle uyumlaştırmamız, kendimizi sürekli emeği düşünmeye adamamız ve en önemlisi: bilinçlenmemiz ve kendimizden emin olmamız gereklidir. Şimdi, toplumun yöneticileri ve Küba halkı olarak hepimiz, daha çok öğrenmeli, daha iyi bilmeli, olayları daha derinliğine incelemeli ve emeğin yaratıcı gücüyle emeğin özgün anlamını daha da derinleştirmeliyiz.

Marks, dahiyane bakışında, komünizmdeki emekten, insanın moral gereksinimi olarak bahseder ve bu artık kavranmıştır. Örneğin bu, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin komünist kuruluş üzerine özenle hazırladığı programın kapsamına alındı. Bu, emeğin, insanın çocuklarına bir dilim ekmek götürebilmek için, işgücünü makine ve toprak sahiplerine satmak zorunda kaldığı çağda bilinmeyen, yeni bir nitelik kazandığı anlamına gelir. Şimdi, üretim araçları halkın eline geçiyor, fakat halk, dün olduğu gibi patronuna küfreden ve emeğini lanetleyen aynı halk.

Daha henüz, birçok alanda çalışma koşulları değişmedi ama, Küba proletaryası için bazen zor koşullarda çalışma demek olan, emeğin ve özverinin bu yeni niteliğinin anlaşılması için, bilinci hızla değiştirmemiz gerekmektedir. Komünizme, çok büyük bir hızla geçebilmemiz için, bu bilinç yaratılmalıdır.

Daha ötesinde, emek, her Kübalı için yaşamın gerekliliği haline geldiğinde, insan yaratıcılığının bir ifadesi olan teknolojide binlerce buluş birbirini izleyecektir. Her birim, bir yıldan bir diğerine değişecek, gelişecek ve yıldan yıla modernleşecektir. Herkes, toplumun kurulmasına, itici bir güçle ve etkin bir biçimde katılacaktır.

Yoldaşlar, sizleri, bugün, bu uğraş birliğinde, zevkle çalışmayı ve üstlendiğimiz sorumlulukları içinde duyan, erkek ve kadınları, öncü niteliklerinden dolayı selamlıyoruz.

Yoldaşlar, geleceğimiz için, yine bizim olan, Amerika'nın geleceği için, tüm dünyanın geleceği için, Birleşik Devletler'de ve sermayenin emperyalist baskı uygu-

ladığı tüm ülkelerde hâlâ acı çeken erkek ve kadınlar için, Roca (9) yoldaşın bize anımsattığı, Fidel'in öğütlerini izlemek için kesin karar alalım: Hergün çalışmamızı gerçekleştirmek, çözümlemek, olumsuz olanı bulmak, yeterince yapıp yapmadığımıza bakmak ve yarın onu daha iyi başarmak için kendimize söz vermek.

Tüm gücümüzle ve önümüzdeki örneklerle, daha büyük özverilere yetenekli olan bizler, halkımızın, işyerlerimizin, fabrikalarımızın, tezgâhlarımızın ya da çalışma takımlarımızın önderleri olalım. Bunu, örnek olacak bir biçimde ve komünizmin kuruluşunda yoldaşlarımızın izleyecekleri birer bayrak olmak için gerçekleştirelim.

Böylece, —birlikte, anayurdumuzun gereksindiği biçimde dev boyutlu ve hızlı bir adımla [yürüyerek]— insanlığın büyük isteğini yerine getirmiş ve en büyük görevimizi başarmış olacağız. Tüm halkımız, dünya halkları için bir savaşım bayrağı olsun!

V.
Gençlik, geleceğin itici gücü ve önderi

(Sanayi Bakanlığı'nın Komünist Gençlik Birliği tarafından düzenlenen «Gençlik ve Devrim» konulu bir seminerindeki konuşmadan, 9 Mayıs 1964)

TÜSTAV

Yoldaşlar,

Bir süre önce, gençlik örgütü benden, Bakanlığın politik çalışmasında eylemleriyle kararlı bir biçimde belirginleşen gençlik için düzenleyeceği bir dizi toplantıda ve derste yeralmamı istedi.

Sizlerle konuşmak, gençliğe karşı, genelde değil ama, örgütsel olarak sık sık eleştirel tavır aldığımdan, bazı görüşleri bildirmek beni ilgilendiriyor. Genellikle bu eleştirel tavır, pratik çözüm önerileriyle desteklenmedi. Bunun, parti sekreteryasının yönetimindeki bir dizi görevimle aynı olmayan (çakışmayan - Üev.) gönüllü bir savaşçının görevi olduğunu söy-

lemek istiyorum. Bir gençlik örgütünün nasıl olması gerektiği üzerine hiç bir zaman tümüyle anlaşamadığımız birçok görüş vardı. Ve herzaman, gençliğin örgütlenmesinde mekanik bir görünümle karşılaştık, görüşümüze göre, gençlik örgütünün gerçek bir öncü olmasını engelleyen de budur.

Doğal olarak bu sorunlar uzun bir süre tartışıldı. Gençlik örgütünün çekirdeği, doğrudan bizim yönetimimizdeki Genç İsyancılar'ın, ordunun eğitim bölümünün alt birimi olarak örgütlendiği zaman ortaya çıktı. Daha sonra ayrıldı ve kendi politik niteliğini kazandı. Gençliğe karşı eleştirel bir tavrımız vardı ama bu tavır hiç bir zaman somut bir çalışma sistemi önerisiyle bağlanmıyordu.

Ben sürekli olarak, hiç bir zaman genç olmayı bırakmamanızı, kendinizi yaşlı teorisyenlere dönüştürmemenizi, gençliğin heyecan ve gayretini korumanızı vurguladım. Hükümetin üzerinde önemle durduğu belgilerini özümleyebilmeli, onları içinizde duyabilmeli ve öncü olarak yürüyerek tüm kitle hareketlerinin itici

gücü olabilmelisiniz. Bunun için, bir yandan halkın, diğer yandan da partinin temsilcisi olan bu hükümetin üzerinde ısrarla durduğu konuları seçmeyi bilmelidir.

Diğer yandan, tartmak ve aşamalandırmak gereklidir. Gençliğin yerine getireceği görevler bunlardır. Teknik devrimden söz ettiniz. Bu, gençlerin anlayışına en uygun düşen, en önemli konulardan ve en somut görevlerden biridir. Ancak teknik devrim kendiliğinden başlamaz, çünkü, bu devrim, dünyanın her yerinde, tüm sosyalist ve sosyalist olmayan gelişmiş ülkelerde de vardır. Birleşik Devletler'de bir teknik devrim var, Fransa, İngiltere ve Federal Alman Cumhuriyeti'nde de büyük bir teknik devrim var, ancak, [bu teknik devrimin] sosyalist ülkelerdeki ile ortak hiç bir yanı yoktur.

Teknik devrimin bir sınıf içeriği, sosyalist bir içeriği olmalıdır ve bu nedenle gençlik tarafından yürütülmelidir ki, gerçek bir itici güç olsun; bu da, eski ve ölü toplumun tüm bozukluklarının yıkılması anlamına gelir. Kimse teknik devrimi, emeğe karşı [takınılan] komünist tavırdan

ayrı düşünemez. Bu, son derece önemlidir. Eğer emeğe karşı komünist tavır yoksa, kimse sosyalist teknik devrimden söz edemez.

Bu, son icatlar ve bilimsel buluşlar temelinde oluşan, Küba'daki teknik devrimde açıkça görülmektedir.

Bunlar, birbirinden ayrı tutulamaz. Emeğe karşı komünist tavır, kişinin beyninde oluşan yeterli genişlikteki değişimleri de içerir. Bunların kısa bir sürede tam olarak gerçekleşmesi beklenemez. Bu değişimler sırasında emek, bugün hâlâ nasılsa öyle olacaktır: Toplumsal bir gereksinime dönüşecek olan toplumsal zorlayıcı yükümlülük. Bu dönüşümün, teknik devrimin, herkese, yaşamında, çalışmasında, araştırmalarında, eğitiminde ve her türlü işinde, ilgilendiği şeylere yaklaşma (ulaşma - Çev.) olanağı vermesi anlamına gelir.

Ve emeğe karşı tavır, tümüyle yeni bir tavır olacaktır. Emek, Pazar günleri tatil yapacaktır, şeker kamışı biçilen Pazar değil, ama şeker kamışı biçilmeyen bir Pazar. Bu da, zorunlu yasaların, bir ge-

rekliliğin ifadesi olarak çıkarılması anlamına gelir. Ama bunun için, uzun bir süreçten geçmek gereklidir ve bu süreç örneğin, gönüllü çalışma ile kazanılacak alışkanlıklar yaratacaktır.

Şimdi, önemli olan, bunun, herhangi bir şey ve hiç bir karşılık beklemeden, sadece toplumsal görevini yerine getirmek için çabalayarak kendini topluma adayan kişinin yaşamının bir parçası olmasıdır. Burada, daha sonraları, tekniğin, üretimin ve üretim ilişkilerinin ilerlemesiyle daha yüksek bir niteliğe ulaşacak ve toplumsal bir gerekliliğe dönüşecek olan bir şey doğmaya başlar.

Çalışmaya ve modern tekniğe karşı tavrımızla ilgili olarak tüm gücümüzü, kendimizi değiştirmek ve işyerimizde örnek bir çalışma gerçekleştirmek için birleştirebilirsek ilerleriz. Yavaş yavaş, zamanla bir gereksinim haline dönüşecek, o denli önemli olan üretici emeği ortaya koymaya alışmalıyız. Ondan sonra, kendiliğinden, öncüler, gençliğin önderleri olacaksınız ve ne yapılması gerektiğini sorma gereksinimi duymayacaksınız. O an-

da, yalnızca en mantıksal olarak ortaya çıkanı yapacaksınız. Gençliğin neden zevk aldığını aramaya gerek duymayacaksınız.

Gerçekten genç ve gençlerin en ileri temsilcileri olacaksınız. Genç olanlardan, özellikle de ruhu (kafası - Çev.) genç olanlardan hiç bir zaman tedirgin olmamalı ve beğenilmek için, ne yapacakları konusunda onlarla ilgilenmelidir. Yalnızca gerekli olanı, o anda en mantıksal olanı yapmalıdır. Gençlik, o zaman önder olacaktır.

Sosyalist ve komünist kuruluşun bu aşamasında sosyalizm, yalnızca görkemli fabrikalara sahip olmak için kurulmaz. Bunlar, tüm insanlar için yapılmıştır. İnsanoğlu, ilerleyen üretimle birlikte değişmelidir ve eğer bizler yalnızca parçaların ve hammaddelerin üreticisi olup, yeni insanın yaratıcıları olmazsak, bu, görevimizin tam anlamıyla yerine getirilmediğini gösterir.

Bu noktada, gençliğin karşısındaki görevlerden birisi de şudur: Yarının insanının yaratılmasında örnek bir önder olmak ve [diğerlerini] isteklendirmek. Bu

yaratıcılık ve bu önderlik aynı zamanda elverişli bir üretimi de içerir, çünkü, hiç kimse asla kusursuz değildir. Ve hepimiz, emekle, insan ilişkileriyle, derin bir eğitimle ve eleştirel tartışmalarla, niteliklerimizi geliştirmeliyiz. Tüm bunlar, insanları değiştirecektir. Bunu biliyoruz çünkü, devrimimizin utkusundan bu yana beş uzun yıl ve bu toprağa ayak bastığımızdan ve son aşama için savaşıma başladığımızdan bu yana da yedi uzun yıl geçti. Geriye bakan ve yedi yıl öncesini düşünen herkes, uzun bir yol aldığımızı, ancak hâlâ, yapılacak birçok şeyin var olduğunu görecektir.

Görevler bunlar, en önemlisi ise, gençliğin, yerinin neresi olduğunu ve temel görevlerinin ne olduğunu anlamasıdır. Doğru yerini bulsun ama kendini tüm sosyalist evrenin merkezi sanmasın, ancak, kendini, geleceğe yönelen zincirin, önemli bir halkası olarak görsün.

VI.
Yeni bir insanoğlunun doğuşu

(Küba'da Sosyalizm ve İnsan'dan alıntı, Uruguay'da haftalık «Marcha»nın yönetmeni Carlos Quijano'ya yazılan bir mektuptan, 12 Mart 1965)

TÜSTAV

Sevgili yoldaşlar,

Bu notları, Afrika'da gezerken verdiğim sözü tutma arzusundan esinlenerek, biraz geç de olsa bitiriyorum. Bunu başlığın konusunu işleyerek yapmak isterim. Sanırım bu, Uruguaylı okuyucular için de ilginç olacaktır. Toplumsal sistemin, ya da şimdi yapmak üzere olduğumuz sosyalizmi kurma döneminin devletin güvencesi için kişinin yokedilmesiyle belirginleşmesi, sosyalizme karşı ideolojik savaşımda tartışma konusu olarak kapitalist sözcülerin yayınlarında yaygın bir bahanedir. Bu savı yalnızca teorik temelde çürütmeyi yeğlemiyorum, tersine Küba'da

bulabileceğiniz gerçekleri tanımlamak ve bazı genel yorumlarla anlamsızlığını göstermek istiyorum. Önce, iktidarın ele geçirilmesinden önce ve sonra devrimci savaşımımız üzerine tarihi bir taslak veriyorum.

İyi bilindiği gibi, Ocak 1959'da doruk noktasına varan silahlı eylemlerin başlangıç günü 26 Temmuz 1953'tür. O sabah Fidel Kastro'nun önderlik ettiği bir grup adam Oriente eyaletindeki Monkada kışlasına saldırdı. Bu saldırı fiyaskoydu. Fiyasko ciddi bir talihsizliğe dönüştü. Sağ kalanlar hapse atıldılar ve affedildikten sonra devrimci savaşıma yeniden başladılar.

Sosyalizmin tomurcuk içinde var olduğu bu süreçte, temel etmen yalnızca insandı. Birey olarak ve özellikle ilgilendiğimiz adı soyadıyla insandı. Yapmak zorunda olduğu eylemin zafer ya da yenilgisi bu eylemi kotarmadaki yeteneğine bağlıydı.

Sonra gerilla savaşımı dönemi geldi. İki farklı düzeyde gelişti: bir yanda, hâlâ uyuyan ve harekete geçirilmek zorunda

olan halk vardı, ve öte yanda, öncüsü, partizan grubu, devrimci bilinç ve militan heyecanın itici gücü ve jeneratör vardı. Bu öncü, zafer için gerekli öznel koşulları yaratan bir katalizördü. Bu öncü içinde yine, düşüncelerimizi proleterleştirmek, ve geleneklerimizde kafalarımızda yer alan devrim için bireyler etkendi. Devrimci silahlı kuvvetlerde üst rütbe kazanan Sierra Maestra'daki her savaşçı bunu kendi belirgin eylemlerine duyulan saygınlık temelinde elde etti.

Bu, herkesin daha büyük sorumlulukta görev almaya çalıştığı ya da göreyini yerine getirmeyi başarabilmek için kendini ölüme attığı ilk kahramanca çağdı. Bu öğretici dersi devrimci eğitimimize sık sık örnek aldık. Savaşçılarımızın tavrı insanlığın geleceğini gösterdi.

Diğer durumlarda yine, devrimci davaya tam bağlılık bulduk, Ekim bunalımı sırasında ya da «Flora» (10) siklonunun şiddetli günlerinde tüm halk için yapılan olağanüstü yararlı ve bencil olmayan eylemler gördük. İdeolojik bakış açımızdan, bu kahramanca tavrı günlük yaşam-

da ebedileştirmek yolunu bulmak temel görevlerimizden biridir.

Ocak 1959'da bazı burjuva temsilcilerinin de katıldığı Devrimci Hükümet kuruldu. Ayaklanma ordumuzun varlığı erki korumada güçlü bir etmendi. Şubat 1959'da Fidel Başbakan olarak hükümet önderliğini aldığında, hemen ilk anda çözümlenebilecek çelişkiler çıktı. Aynı yıl, Başkan Urrutia (11) kitle baskınına dayanamıyarak görevi bıraktığı Temmuzda bu süreç doruğuna ulaştı.

Şimdi Küba devriminin tarihi, kitleleri sistematik olarak tekrarlanan temiz özellikler gösteren kişilikler haline getirdi. Bu türlü türlü varlıklar —ileri sürüldüğü gibi— aynı kategoride ve aynı türden unsurların toplamı, sistem empoze ettiği için bu kategoriyle sınırlı olarak uysal hayvan sürüsü gibi aynı biçimde hareket edenler değildir. Önderlerini, özellikle Fidel Kastro'yu duraksamadan izledikleri doğrudur. Fakat o, bu güveni kazandıkça, sözünü tutmak için halkın özlemleri ile istemlerini ve yükselen savaşımı daha doğru yorumlar.

Kitleler tarım reformuna katıldılar ve devlet işletmelerini yürütmek için karmaşık görevler üstlendiler. Playa Giron' da kahramanca bir deney yarattılar. CIA tarafından silahlandırılan çeşitli gangster gruplarına karşı savaşımda çelikleştiler. Ekim bunlımında zamanın en belirleyici dönüm noktalarından biriyle karşı karşıya geldiler. Bugün sosyalizmi kurmayı sürdürüyorlar.

Sosyalizmin kuruluş döneminde yeni bir insan gelişiyor. Görünümü henüz kusursuz değil. Henüz kusursuz değil çünkü, bu süreç yeni ekonomik biçimlerin gelişimiyle uyumlu biçimde ilerler. Burada, yetersiz eğitim sonucu kendi isteklerini kişisel olarak tatmin yolunu seçenler dıştalanmışlardır. İleriye doğru birlikte yürüyüşe rağmen çevrelerindeki kitlelerden soyutlananlar var. Gerçekte insanın toplumda gerekli olan bütünleşmesinde ve itici güç olarak belirginliğinde günden güne daha bilinçli olması önemlidir.

Uzun süreden beri, kitleler yanlış yola ya da ulaşılmaz isteklere doğru yalnız başlarına gitmediler. Partiden, ilerici iş-

çilerden sağlam ve ortak bir ideolojik temelde onlarla yanyana giden tüm ilerici insanlardan oluşan öncülerini izliyorlar. Bu öncü, bakışlarını geleceğe çeviriyor ve onun değeri bireyselliğe bağlanamıyacak birşey. Bu değer, insanların değişik özelliklere sahip olduğu yeni bir toplumdan —komünistlerin toplumu— kaynaklanıyor. Yol uzun ve birçok engel aşılmak zorunda. Bazen yanlış bir yol yüzünden geri çekilmek zorundayız, bazen de çok hızlı gittiğimizden kitlelerden kopuyoruz. Bizleri gölge gibi izleyenlerin nefesini duyabilmek için adım adım ilerlemeliyiz. Yolu mümkün olduğunca çabuk gitmeye çalışmalı ve devrimcilere yaraşır şekilde aşmalıyız. Öte yandan kitleler tarafından beslenmek zorunda olduğumuzu ve ancak bizim örneğimiz onları yüreklendirdiğinde daha hızlı ilerleyebileceklerini biliyoruz.

Aynı biçime sokulmuşlar gibi görünseler de, sosyalizmde insan türlü türlüdür. Onun için kusursuz sistem yoktur, ama düşüncelerini dile getirmek ve toplumsal aygıtta daha etkin olabilmesi için

sonsuz olanaklar vardır. Hem kollektif, hem bireysel olarak, tüm yönetim ve üretim çalışmalarına bilinçli olarak katılması ve bunu, bu süreçlerin çakışmasını ve ilerlemelerindeki paralelliği anlayabilmesi için zorunlu teknik ve ideolojik eğitimle birleştirmesi gereklidir. Bu şekilde toplumsal varlığının tam bilincini kazanacaktır. Bu, yabancılaşma zincirlerini kıran bir insanoğlu olarak ortaya çıkışı ile ilişkilidir. Bu, varlığına özgürleştirilmiş emekle kendi özünü kazanması ve kendinin insan olma durumunu tanımasıyla, sanat ve kültürle somut bir biçimde dile gelecektir.

Başından itibaren gelişmek için emeğin yeni bir nitelik alması gerekir. İnsanın meta olarak varolması durur. Toplumsal görevlerin yerine getirilmesi için bir payı saptayan bir sistem kurulmaktadır. Üretim araçlarına toplum sahip olur, makine yalnızca üzerinde görevin yerine getirildiği bir şeydir. İnsan hayvansal gereksinimlerini emekle karşılamasını koşullandıran tatsız düşünceden kafasını kurtarmaya başlar. İşinde kendisinin yansıdı-

ğını görmeye, yarattığı cisimle, harcanan emekle kendi insan büyüklüğünü kavramaya başlar. Sonuç, varlığının bir parçasının artık kendine ait olmayan satılmış bir emek gücü olmadığını, kendinin dile gelmesi olduğunu, toplumsal görevini yerine getirmesinin yansıdığını ortak yaşama bir katkı olduğunu anlar. Çalışmayı yeni bir toplumsal görev kategorisi olarak karakterize etme ve teknik gelişimle birleştirme çabasında elimizden gelen herşeyi yapıyoruz. Sonuç iki yönlüdür: Bir yanda, daha fazla özgürlük ve öte yanda insanın, gerçek insan niteliğini, kendini meta olarak satmak fiziksel baskısı zorunluluğu olmadan üretmek olanağına sahip olduğunda kazanacağını söyleyen Marksist önerme temelinde gönüllü çalışma.

Toplumumuzda hem gençlik hem de parti önemli rol oynarlar. Özellikle önemli olan birincisidir, çünkü o, daha önceki nitelikleri olmayan yeni insanı yaratabileceğimiz temel maddedir. Genç insanlara bizim düşüncelerimize göre davranılıyor. Eğitimleri daha kusursuz o-

luyor ve onları, çalışmayla bütünleştirmeyi unutmuyoruz. Tatillerinde ya da okurlarken mezunlarımız fiziksel olarak çalışıyor. Çalışma bir onur ya da yetiştirme aracı olabilir, ama asla ceza değildir. Yeni bir kuşak doğuyor.

Şimdi kişinin, tarihi yapan kitlelere önderlik eden insanın birey olarak oynadığı rolü açıklamak istiyorum. Bu topladığımız deneyimdir ama asla reçete değildir.

İlk yıllarda Fidel hızla, önderliğe ve devrimin temel niteliğine damgasını vurdu. Ancak, bunun yanı sıra, büyük önderleriyle aynı ruhta gelişen iyi bir grup devrimci vardı. Ve bir de, onlara güvendikleri için bu liderleri izleyen geniş kitleler vardır. Güveniyorlar çünkü, önderleri onların isteklerini yorumlamayı kavradı. Bu, şimdiki ücretinizle kaç kilo et alabileceğiniz, ne kadar zaman bir sahilde dolaşabileceğiniz ya da dışarıdan ne kadar güzel şeyler alabileceğiniz sorunu değildir, burda önemli olan, kişinin daha zengin ve daha kusursuz bir iç yaşamı, ve daha fazla sorumluluk duyabilme-

sidir. Ülkemizde herkes içinde yaşadığı çağdaş görkemli dönemin özveri gerektirdiğini biliyor. Herkes bu özverileri biliyor. İlk baştakiler bunu Sierra Maestra'da ya da savaştıkları yerlerde biliyorlardı. Daha sonra, tüm Amerika'da bunu bilmeye başladık. Küba Amerika'nın öncüsüdür. Özgürlük yolundaki diğer Latin Amerika ülkelerine öncü durumunu gösterebilmek için özverili olmak zorundadır.

Ülkemiz sınırları içinde önderler öncü olarak görevlerini yerine getirmek zorundadır. Ve içtenlikle söylemeliyiz ki, kendimizi tümüyle adadığımız ve hiçbir maddi çıkar beklemediğimiz gerçek bir devrimde her öncü devrimcinin görevi hem görkemli hem de tedirginlik vericidir.

Gülünç olma riskine girsem bile, izin verin söyliyeyim, gerçek bir devrimci büyük bir sevgi tarafından yönlendirilir. Bu özelliği düşünmeden bir devrimciyi hayal etmek imkânsızdır. Belki de bu, liderin büyük trajedilerinden biri olabilir. Ateşli ruhunu soğukkanlılıkla birleştir-

mek ve kılını kıpırdatmadan acı verici kararlar almak zorundadır. Öncü devrimcilerimizin bu sevgiyi, halkları için, en kutsal davalar için ortaya koymak, emsalsiz ve ayrılmaz yapmak zorundadırlar. Sevgilerine sıradan bir adamın yaptığı gibi bağlanamazlar.

Devrimci önderlerin, konuşmaya başladıklarında babalarının isimlerini heceliyemeyen çocukları vardır. Devrimin amaçları yerine getirilebilsin diye yaşamlarının genel özverisinin bir parçası haline gelen karıları vardır. Dostlar çevresi tamı tamına devrimdeki yoldaşlar çevresidir. Bunun dışında bir yaşam yoktur.

Bu koşullar altında, aşırı doğmalara, soğuk skolastizme ya da kitlelerden soyutlanmış bir tavra yönelmemeleri için, insanlığa, adalet ve gerçeğe sarsılmaz bir inanca çok fazla gereksinimleri vardır. Bu etkin sevgiyi somut eylemlere, başkalarına örnek olacak ve harekete geçirecek eylemlere dönüştürebilmek için her gün savaşmak zorundadırlar.

Bazı sonuçlar çıkarmama izin verin:

— Sosyalistler olarak bizler daha öz-

gürüz çünkü daha kusursuzuz: Daha kusursuzuz çünkü daha özgürüz.

— Tüm özgürlüğümüzün iskeleti çizilmiştir ancak protein maddeleri ve giysisi eksiktir. Onları yapacağız.

— Özgürlüğümüz ve onun günlük esasları kan ve özveriyle boyanmıştır.

— Özverimizi bilinçli olarak yapıyoruz. O, kurduğumuz özgürlüğe ödediğimiz bedeldir.

— Yol uzun ve kısmen bilinmez. Sınırlarımızı biliyoruz.

— 21. yüzyılın insanını yaratacak olan bizleriz.

— Yeni teknolojiyle yeni bir insan yarattığımız zaman günlük eyemlerimizle çelikleşiriz.

— Kişi halkın en yüksek erdemlerini ve isteklerini dile getirdiği sürece ve doğru yoldan sapmadıkça harekete geçirici ve öncü olarak rol oynar.

— Yol öncü tarafından, iyinin en iyisi Parti tarafından döşenir.

— Çalışmamızın temeli gençlerdir. Umudumuzu onlara bağlıyor ve bayrağı ellerimizden almaları için hazırlıyoruz.

— Eğer bu mektup konuyu aydınlattıysa amacını yerine getirmiştir.

— Geleneksel selamlarımızı gönderir, ellerinizden sıkarız, ya da başka bir deyişle «Ave Maria Purisima», Ya Vatan Ya Ölüm.

TÜSTAV

VII.
Son mektuplar, çocuklarına veda

TÜSTAV

Kızı Hilya'ya

Sevgili Küçük Hilda,

15 Şubat 1966

Bugün, sana çok sonra ulaşacak olan bu mektubu yazıyorum. Seni düşündüğümü ve doğum gününü mutlu bir biçimde geçirmeni dilediğimi bilmeni isterim. Artık neredeyse büyüdün ve sana çocukmuşcasına aptalca ya da yalancıktan öyküler yazamam.

Senden uzun bir süre ayrı kalacağımı bilmelisin; düşmanlarımıza karşı savaşta elimden gelen herşeyi yapıyorum. Fazla olmasa da birşeyler yapıyorum ve ba-

banla öğünebileceğini sanıyorum, tıpkı benim seninle öğündüğüm gibi.

Önümüzde daha savaşılacak birçok yıl olduğunu ve senin de büyüdüğün zaman bu savaşıma katkıda bulunacağını unutma. O zamana kadar devrimci olmaya hazırlanmalısın. Bu, senin yaşında mümkün olduğunca fazla öğrenmek ve haklı davaları desteklemek için her zaman hazır olmak anlamına gelir. Ve annenin sözünü dinle. Zamanı gelmeden olgunlaştığını sanma. Zamanı gelecektir.

Okulda en iyilerden biri, her açıdan en iyi olmak için çaba göstermelisin. Bununla neyi kastettiğimi iyice biliyorsun zaten: Devrimci eğitim ve devrimci tavır, ya da başka bir deyişle, doğru tavır, güvenilirlik, devrim aşkı, iyi yoldaşlık.

Ben senin yaşındayken böyle değildim ama ben, insanın insana düşman olduğu başka bir toplumda yaşadım. Şimdi sen başka bir çağda yaşıyorsun, ve ona layık olmalısın.

Eve ve küçüklerin davranışlarına göz kulak olmayı unutma, öğrenmeleri ve doğru davranmaları için onlara yüreklen-

dirici öğütler ver. Özellikle, abla olarak seni çok sayan Aleidita'ya dikkat et.

İşte kızım, bir kez daha doğum gününü kutlarım. Anneni ve Gina'yı kucakla, ayrı kaldığımız süre için seni büyük bir şefkatle kucaklar ve öperim.

Baban

TÜSTAV

Çocuklarına

TÜSTAV

Sevgili Hildita, Aleidita,
Camilo, Celia ve Ernesto,

Bu mektubu okumak durumunda kaldığınızda ben artık aranızda olmayacağım.

Beni neredeyse unutacaksınız ve en küçükleriniz hiç bir şey hatırlamayacak.

Babanız, eylemleri düşüncelerine uygun ve yaşamı hiç kuşkusuz inançları ile uyumlu bir adamdı.

İyi birer devrimci olarak büyüyün. Sizi doğanın sahibi kılacak teknolojiye sahip olabilmek için, yeterince fazla öğrenin: Aslolanın devrim olduğunu ve hiç birimizin yalnız gidemeyeceğini unutma-

yın. Her şeyden önce, dünyanın herhangi bir yerindeki, herhangi birine karşı işlenmiş haksızlıkları yüreğinizde duyabilin. Bu, bir devrimcinin en iyi niteliğidir.

Hoşça kalın çocuklarım. Sizleri yeniden görmeyi umuyorum. Şefkatle kucaklar ve öperim.

Babanız

TÜSTAV

Che'nin yaşamının kronolojisi (1928 - 1967)

TÜSTAV

1928

Ernesto Guevara, de Serna Rosario' da (Arjantin Cumhuriyeti) doğar. Babası inşaat mütahidi Ernesto Guevara Linch, annesi de Celia de la Serna'dır.

1934

Astımdan şikâyeti üzerine ve doktorların tavsiyesiyle aile Sierra de Cordobu' daki yazlık sayfiye Ayta Gracia'ya taşınır. Kolej Nasyonal'e geçer.

1941

Cordobu'da, bakalorya (olgunluk sınavı - Çev.) için öğrenime başlar. Güç sporlar yapar ve uzun yürüyüşleri sever.

1944

Arjantin politikası ile ilgilenmeye başlar ve her zaman grupların en radikallerinin yanında öğrenci gösterilerine katılır.

1944 — 1951

Guevara ailesi Buenos Aires'e yerleşir. Bakalorya sınavını verir ve tıp fakültesine girer. Araştırma Enstitüsünde alerji üzerine gönüllü çalışma yapar. Düzenli ola-

rak derslere katılır ve Buenos Aires belediyesinde önemli bir göreve başlar.

1951

Arkadaşı Alberto ile birlikte motorsikletle Pasifik Okyanusu kıyısını dolaşır.

1952

Peru'da Amazon üzerindeki San Pablo'daki (İquitos) cüzzam hastanesini ziyaret eder. Kolombiya'nın başkentinde diktatör Laureano Gomez'in polisleri tarafından hapse atılır.

Temmuz — Otobüsle Cucuta'ya gider ve oradan Venezuella'ya geçer. Ernesto Guevara Buenos Aires'e geri döner ve doktor olur.

1953

Buenos Aires Üniversitesi'nde alerjiler üzerine verdiği tezle doktorasını kazanır. Askere çağrıldığında, doktorlar, etkin görev yapamayacağını bildirirler. Cabo Blanco cüzzam bölümünde çalışmakta olan Granados'la buluşmak üzere Karakas'a dönmeye karar verir.

1954

Ocak — Temmuz : Sürgünde yaşayan bir Perulu olan Hilda Gadea ile taşınır ve Nico Lopez ve diğer Kübalı devrimcilerle ilişki kurar. CIA'nın saldırısına karşı Guatemala'nın savunmasına katılmak için izin ister, ancak izin verilmez.

Ağustos — Bir dergiye «Jacobo Arbenz'in düşünü gördüm» isimli ilk makalesini yazar.

Eylül — Meksika'ya gider.

1955

Meksiko City Merkez Kliniği'nin alerji bölümünde doktor olarak görev alır.

Yaz — Perulu ekonmist Hilda Gadea ile evlenir. Sürgünde yaşayan Kübalılarla ilişki kurmayı sürdürür ve sistematik bir biçimde marksizm - leninizm çalışır.

1956

Ocak — Mayıs : Amparan'daki 49 No' lu, Maria Antonia'nın evinde Raul Castro onu Fidel'le tanıştırır.

Haziran — Meksika polisi onu, Kübalı devrimcilerin gerilla savaşı için ha-

zırandıkları başkentin yakınındaki «Santa Rosa» çiftliğinde tutuklar

25 Temmuz — «Che» adı, Küba basınında ilk kez diğer devrimci arkadaşları ile birlikte yayınlanır.

25 Kasım — Fidel'in yönetimindeki 82 savaşçı Tuxpan nehrinden «Granma» gemisi ile hareket eder.

20 Aralık — Guevara, Almeida ve sağ kalan küçük bir grup Fidel ile buluşur. Granma seferine katılan 82 savaşçıdan 17'si sağ kalır.

1957

22 Mart — Utkuyla sonuçlanan Palma Mocha savaşına katılır.

27 - 28 Mayıs — Uvero savaşı ve zaferinde yer alır.

5 Haziran — Fidel onu, 4. kıtanın komutanlığına atar.

30 Ağustos — El Hombrito savaşında yer alır.

16 Eylül — Pino del Agua savaşı.

29 Kasım — Mar Verde'de Sanchez Mosquera'nın silahlı kuvvetlerine karşı girişilen operasyona öncülük eder. Bu sa-

vaşta Ciro Redondo ölümcül olarak yaralanır.

1958

16 Şubat — Pino del Agua'daki ikinci savaş.

22 Ağustos — Fidel ona, Sierra'dan Las Villas'a kadar uzanan bu bölgede devrimci ordunun stratejik planının yürütülmesi amacıyla [savaşacak] bir devrimci kıtayı yönetme görevi verir. Bu amaç için kurulmuş olan kıtaya «8 No'lu Ciro Redondo Kıtası» adı verilir.

31 Ağustos — Komutan Che Guevara «8 No'lu Ciro Redondo Kıtası»nın başında Las Villas'a doğru yola çıkar.

11 Eylül — Laguna Grande'de Che ve Camillo'nun kıtaları buluşur ve ikinci kıta batıya, Las Villas'a yönelir.

16 Ekim — «8 No'lu Ciro Redondo Kıtası» El Escambray dağlarına varır.

26 Ekim — Guinia de Miranda kışlasına hücum ve ele geçirme.

15 - 18 Aralık — Formento'ya hücum ve ele geçirme.

23 Aralık — Büyük Merkezi yoldaki Cabaiguan'a hücum ve ele geçirme.

25 Aralık — Placetas'a hücum ve ele geçirme, Remedios ve Caibarien kentlerinin kurtuluşu.

28 - 31 Aralık — Santa Clara Savaşı.

1959

1 Ocak — Santa Clara'nın ele geçirilmesi.

2 Ocak — Che'nin komuta ettiği «8 No'lu Ciro Redondo Kıtası» Havana'ya girer ve La Cabana kalesini işgal eder.

16 Ocak — Havana'da tıp fakültesi tarafından onuruna düzenlenen bir toplantıda ilk konuşmasını yapar.

9 Şubat — Daha önce Maximo Gomez' de olduğu gibi, Cumhuriyet yasası onu ülkeye yaptığı hizmetlerden dolayı bir Kübalının tüm haklarına sahip bir Küba vatandaşı ilan etti.

11 Şubat — «Ekonomik Yorumlar» adlı programla televizyona ilk kez çıkar.

19 Şubat — «Devrim», «Gerilla nedir?» adlı makalesini yayımlar.

3 Haziran — Escambray'dan beri savaş yoldaşı olan Aleida March ile evlenir.

13 Haziran — Devrimci hükümetin önerisi üzerine Asya ve Afrika ülkelerinde gezi yapmak üzere yurt dışına gider. Hindistan, Japonya, Endonezya ve Yugoslavya'yı ziyaret eder.

7 Ekim — Fidel onu, Devrimci Silahlı Kuvvetler saflarındaki işlevlerini ortadan kaldırmadan, İNRA'nın endüstrileştirilmesi bölümünün başına atadığını bildirir.

26 - 27 Ekim — Halkın her türlü saldırıya karşı savaş isteğini dile getirdiği, sarayın önünde düzenlenen büyük boyutlu toplantıda bir konuşma yapar.

26 Kasım — Bakanlar Konseyi onu Ulusal Banka'nın başkanlığına getirir.

1960

1 Ocak — Merkez Üniversitesi tarafından Pedagoji Fakültesi onur doktoru ünvanı ile ödüllendirilir.

21 Ekim — Bir Küba delegasyonunun başında sosyalist ülkeleri ziyaret eder.

TÜSTAV

7 Kasım — Ekim Devrimi'nin 43. yıldönümü kutlamalarında hazır bulunur ve Moskova halkının yürekten haykırışlarıyla selamlanır.

1961

23 Şubat — Bakanlar Konseyi, Endüstri Bakanlığı'nın kurulmasına karar verir ve onu bakan yapar.

15 - 20 Nisan — Playa Giron (Domuzlar Körfezi - Çev.) çıkarması sırasında askersel sorumluluklarını yerine getirir.

3 Ağustos — Küba delegasyonunun başında, Punta del Este'de İnter Amerikan Ekonomik ve Toplumsal Konseyi (CİES) Konferansı'na katılmak üzere Uruguay'a gider. Burada emperyalizmi suçlar ve «İlerleme için ittifak» denilen şeyin maskesini indirir.

16 Aralık — Pinar del Rio'daki San Julian bölgesinde «Cehaletten Uzak Memleket» bayrağını yükseltir.

1962

9 Mayıs — Habana Libre Oteli'nde

yapılan 1. «Casablanca in Memoriam» toplantılarında yer alır.

11 Mayıs — Havana Üniversitesi'nde yapılan ülkenin sanayi gelişmesinde teknik öğrencilerin rolü üzerine konferansı.

11 Ağustos — SSCB'yi ziyaret.

Ekim — Ekim bunalımı sırasında Pinar deel Rio'da askeri başkan olarak görev yapar.

20 Ekim — Gençlik örgütlerinin UJC' de birleştirilmesinin ikinci yıldönümü dolayısıyla yapılan konuşma.

1963

1 Temmuz — Devrimci hükümeti temsil etmek üzere, bağımsızlığın birinci yıldönümü kutlamalarında Cezayir'e gider.

29 Ağustos — Mimarlık öğrencilerinin ilk toplantısına katılır.

Ekim — Camaguey ve Oriente eyaletlerinde «Flora» siklonuyla yıkıntıya uğrayan bölgelere gider.

1964

16 Ocak — SSCB ile teknik yardım ü-

zerine bir protokol imzalar.

17 Mart — Küba delegasyonunun başında Birleşmiş Milletler Örgütü'nün ticaret ve gelişme üzerine birinci konferansına katılmak üzere Cenevre'ye gider.

13 Nisan — Cezayir'i ziyaret eder.

13 Temmuz — Vietnam dağlarının kahramanı Dihn Noup'u kabul eder.

15 Ağustos — 240 saatten fazla gönüllü çalışma gerçekleştirmesinden dolayı Komünist Emek Ödülü alır.

28 Ekim — Camillo Cienfuegos'un anma töreninde konuşur.

4 Kasım — Ekim Devrimi'nin 47. Yıldönümü kutlamalarına katılmak için Küba delegasyonunun başında Moskova'ya gider.

9 Aralık — Birleşmiş Milletler Genel Kurulu için delegasyonun başında New York'a gider.

17 Aralık — New York'tan Cezayir'e gider.

26 Aralık — Cezayir'den Mali'ye gider.

1965

2 Ocak — Mali'den Kongo'ya gider.

8 Ocak — Gine'nin başkenti Conacri'ye varır.

16 - 18 Ocak — Gana'ya gider ve Başkan Kwame Nkrumah ile buluşur.

25 Ocak — Akra'dan [Gana'nın başkenti] dönüşte Cezayir'e uğrar.

24 Şubat — Cezayir'in başkentinde yapılan Afrika - Asya Dayanışma İçin İkinci Ekonomik Seminer'de bir konuşma yapar.

3 - 12 Mart — Birleşik Arap Cumhuriyeti'ni ziyaret eder.

14 Mart — Havana'ya döner.

Nisan — Bir mektupla yakınlarına seslenir: «Rocinante kıyılarını yeniden topuklarımın altında hissediyorum. Yeniden zırhımı kuşanarak yola çıkıyorum...»

3 Ekim — KKP Merkez Komitesi kuruluş toplantısında Komutan Fidel Kastro Che Guevara'nın veda mektubunu okur.

1966

7 Aralık — Bolivya'da gerilla savaşı

nı başlatmak üzere gerilla kampını kurar ve günlüğüne notlar almaya başlar.

1967

Mart — Bolivya'da en büyük gerilla eylemlerinin başlaması.

Nisan — «Tricontinental Mesajı»nın yayınlanması.

7 Ekim — Katledilişinden önceki son savaşının arifesinde günlüğüne son notlarını yazar.

(Bu kronoloji, Küba Dışişleri Bakanlığının «International Politics» isimli gazetenin 1967'de yayınlanan 3. sayısından alınmıştır)

TÜSTAV

NOTLAR

TÜSTAV

1 — Pedro Albizu Campos : 1893'de doğan Porto Riko'lu avukat ve politikacı. Porta Riko bağımsızlık hareketinin önderi.

2 — «Pepin» Rivero : Aşırı gerici «Donanma Dergisi»nin yöneticisi; sömürgeci dönemden yeni sömürgeci cumhuriyete dek, Küba'daki sanayi ve ticaret oligarşisinin sözcüsü. Devrimin utkusundan sonra yazdığı başyazılar, sistematik olarak, burjuvazinin, iktidardaki proletarya tarafından yürütülen devrimci dönüşümlere karşı muhalefetini yansıttı.

3 — Humberto Medrano : Karşı devrimci gazeteci, gerici «Prensa Libre» gazetesinin başkan yardımcısı oldu.

4 — Birleşik Devletler'deki karşı devrimci eylemleriyle, gangster lider, Jose Miro Cardona'yı kastediyor. 1961 Nisanındaki Playa Giron saldırısı sırasında CİA tarafından örgütlenen konseyi yönetiyordu.

5 — Marabu veya Aroma : Baklagillerden bir ağaç, bir çeşit akasya. Dikenli dalları ve birleşik yaprakları var. Çiçeği,

sarı ve güzel kokulu. Sıcak iklimlerde boyu 17 metreyi bulur.

6 — Julio Antonio Mella: Küba'da, 1925'de, birinci Küba Komünist Partisi'nin kurucusu. Gerardo Machado'nun emperyalist yanlısı rejiminin gizli ajanları tarafından 11 Ocak 1929'da Meksika'da katledildi. Camilo Cienfuegos: Fidel yönetimindeki gerilla savaşının kahramanı. 28 Ekim 1959'da, devrimci görevlerini yerine getirirken bir uçak kazasında yaşamını yitirdi.

7 — Turquino : Pico del Turquino, Sierra Maestra dağlar sisteminde Küba'nın en yüksek tepesi. Che burada, devrimin ilk yıllarında politik ve askersel eğitimlerinin bir bölümü olarak bu tepeyi 5 kez tırmanan genç isyancıları kastediyor.

8 — Burada, 11 Mayıs 1949'da, Carlos Prio Soccaras hükümeti zamanında meydana gelen utanç verici bir olay kastediliyor. O gün, Havana limanında demirli bulunan, Birleşik Devletler'in deniz filosuna bağlı bir donanmanın tayfaları, Küba başkentindeki Merkez Parkı'nda

bulunan Jose Marti'nin heykelini yerle bir ederek, üzerine işediler.

9 — Roca : Komutan Ernesto Guevara burada, halen Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Büro üyesi ve Ulusal Meclis Başkanı Blas Roca Calderio'yu kastediyor.

10 — «Flora» siklonu, 4 - 8 Ekim 1963' de ülkenin doğu bölümünde meydana gelmiş ve Küba'ya çok büyük zararlar vermiştri.

11 — Manuel Urrutia Lleo : 1950 Ocağında, bölgesel devrimci hükümet kurulduğunda, cumhuriyetin başkanı iken devrime ihanet etti. İşbaşındayken, Fidel' in öncülüğündeki silahlı savaşımın utkusunun bir sonucu olarak yükselen yeni halk iktidarının etkinliklerini engelledi.

TÜSTAV

İÇİNDEKİLER

Küba'yı devrimci utkuya götüren süreç üzerine Amerika ve dünya gençliğine rapor 11
Genç bir komünist nasıl olmalıdır? 23
Çalışmada ve savaşımda Lenin'in Öğütlerini maksimum düzeyde yerine getirme 41
Sosyalizmde emeğin yeni niteliği 57
Gençlik, geleceğin itici gücü ve önderi 63
Yeni bir insanoğlunun doğuşu 71
Son mektuplar, çocuklarına veda 85
Che'nin yaşamının kronolojisi (1928-1967)..... 93
Notlar 107

TÜSTAV

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

Emekçi Gençlik Dizisi : 1
DÜNYA SENDİKALAR KONFERANSI
Toplumda ve Çalışma Hayatında
Gençliğin Yeri ve Rolü

3 TL.

Emekçi Gençlik Dizisi: 2
DÜNYA EMEKÇİ GENÇLİK
TOPLANTISI

12,5 TL.

Eğitim Dizisi: 1
BİR DEVRİMCİ NASIL
OLMALIDIR

7,5 TL (Toplatıldı) G. Dimitrov

Eğitim Dizisi: 2
LENİNİZM VE İLERİCİ GENÇLİK
HAREKETİ

10 TL. P. Fedoseyev

Belge Dizisi: 2
İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ
1. BÜYÜK KONGRESİ

Çalışma Raporu, Konuşmalar, Mesajlar, Kararlar.

50 TL.

TÜSTAV

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK Yayınları

10X15 – 15X20 BOYUTLARINDA RENKLİ LAKE OFSET BASKI KARTPOSTALLAR VE BÜYÜK BOY POSTERLER

15 TL